

CZU: 37.033:008+574

EDUCAȚIE ECOLOGICĂ TIMPURIE

MIRON Iulia

Prof. biologie, Școala Gimnazială "Ciprian Porumbescu", Constanța

Rezumat. *Educația ecologică de înaltă calitate a copiilor este în prezent foarte relevantă. Acest lucru se datorează faptului că situația de mediu de pe planetă și din țara noastră lasă mult de dorit. O mulțime de probleme de mediu: rafinarea cochiliei de ozon, schimbările climatice, epuizarea stratului natural de sol, reducând rezervele de apă potabilă și resurse naturale, concentrația ridicată de poluanți în aer este practic rezultatul lipsei de interacțiune corectă a unei persoane cu natura. De asemenea, aceste probleme sunt asociate cu procesul de educație a populației - insuficiența și absența completă a atitudinii consumatorului față de natură. Singura cale de ieșire din această situație este dobândirea culturii de mediu. Și este necesar să începem să însuflăm această cultură pentru copiii de vârstă preșcolară. Are importanța socială importantă pentru întreaga societate! În plus, o parte semnificativă a populației adulte va fi atașată acestui proces - educatori, părinți, profesori, care contează pentru ecologizarea universală a conștiinței și gândirii.*

Cuvinte cheie: *educație, ecologie, cultură ecologică*

EARLY ECOLOGICAL EDUCATION

Abstract. *High quality environmental education for children is now very relevant. This is due to the fact that the environmental situation on the planet and in our country leaves much to be desired. Lots of environmental problems: refining of the ozone shell, climate change, depletion of the natural soil layer, reducing drinking water reserves and natural resources, high concentration of pollutants in the air is practically the result of lack of proper interaction of a person with nature. These problems are also associated with the process of educating the population - its inadequacy and the complete absence of the consumer's attitude towards nature. The only way out of this situation is to acquire an environmental culture. And we need to start instilling this culture for preschoolers. It has important social importance for the whole society! In addition, a significant part of the adult population will be attached to this process - educators, parents, teachers, which is important for the universal greening of consciousness and thinking.*

Keywords: *education, ecology, ecological culture*

Introducere

În educația ecologică a copiilor, trebuie să acordăm o atenție deosebită următoarelor probleme:

- Înțelegerea intrinsecității naturii;
- conștientizarea copilului în sine ca parte a naturii;
- Îmbunătățirea relațiilor respectuoase cu toată lumea fără excepție, indiferent de simpatii și antipatii;
- Formarea atitudinii pozitive emoționale față de lumea din întreaga lume, abilitatea de a vedea frumusețea și unicitatea sa;

- Înțelegerea faptului că, în natură, totul este interconectat și o încălcare a uneia dintre relații este legată de alte schimbări;
- Înțelegerea faptului că este imposibil să distrugeți ceea ce nu putem crea;
- Formarea copiilor de a păstra mediul, conștientizarea relației dintre propriile lor acțiuni și starea mediului;
- Asimilarea cunoștințelor de securitate ecologică; informațiilor inițiale despre utilizarea rațională a resurselor naturale;
- Formarea de competențe ecologice și comportament sigur în viața de zi cu zi.

Educația ecologică de înaltă calitate a copiilor este în prezent foarte relevantă. Acest lucru se datorează faptului că situația de mediu de pe planetă și din țara noastră lasă mult de dorit. O mulțime de probleme de mediu: distrugerea stratului de ozon, schimbările climatice, epuizarea stratului natural de sol, reducerea rezervelor de apă potabilă și resurse naturale, concentrația ridicată de poluanți în aer este practic rezultatul lipsei de interacțiune corectă a unei persoane cu natura. De asemenea, aceste probleme sunt asociate cu procesul de educație a populației – insuficiența sa și absența completă a atitudinii consumatorului față de natură. Singura cale de ieșire din această situație este dobândirea culturii de mediu.

Formularea țintei, sarcinile determină în mare măsură conținutul educației. Potrivit specialiștilor bine-cunoscuți în domeniul educației ecologice I.D. Zverev, până în prezent "nu există o definiție clară și acceptabilă a scopului principal al educației ecologice". Mai ales această întrebare este relevantă pentru educația ecologică a preșcolarilor ca o nouă direcție (inclusiv educația copiilor, părinților, profesorilor). ID Zverev propune să ia în considerare educația ecologică ca fiind "un proces continuu de învățare, educație și dezvoltare personală, care vizează formarea unui sistem de cunoștințe, abilități, orientări de valoare, relații morale și etice și estetice care asigură responsabilitatea ecologică a personalității pentru statul și îmbunătățirea socialului".

Câteva din etapele de creare a unei educații ecologice corecte sunt:

- Crearea în echipa pedagogică a atmosferei de semnificație a problemelor de mediu și a priorităților educației ecologice;
- Crearea B. instituția preșcolară Condiții care asigură procesul pedagogic al educației ecologice;
- Formarea sistematică avansată a cadrelor didactice: mastering educația ecologică, îmbunătățirea propagandei de mediu între părinți;

- Implementarea muncii sistematice cu copiii într-un cadru de o anumită tehnologie, îmbunătățirea constantă;

- Identificarea nivelului culturii de mediu – realizările reale ale sferelor intelectuale, emoționale și comportamentale ale personalității copilului în interacțiunea cu natura, obiectele, oamenii și evaluările lor.

Conținutul educației ecologice include două aspecte: transferul de cunoștințe de mediu și transformarea acestora în relație. Cunoștințele sunt o componentă obligatorie a procesului de formare a culturii ecologice, iar relația este produsul final. Cunoștințele cu adevărat de mediu formează o natură conștientă a relației și dau naștere la conștiința mediului.

Care este menținerea cunoștințelor economice disponibile pentru preșcolari?

Studiul legilor naturii poate fi lansat în copilăria preșcolară ca parte a educației ecologice. Posibilitatea și succesul acestui proces este dovedită de numeroase studii interne psihologice și pedagogice.

În acest caz, conținutul cunoștințelor de mediu acoperă următorul cerc:

1. conectarea organismelor de plante și animale cu un habitat, adaptarea morfofuncțională la aceasta; Comunicarea cu mediul în procesul de creștere și dezvoltare.

2. varietatea de organisme vii, unitatea lor de mediu; Comunități de organisme vii.

3. omul ca o ființă vie, habitat, oferind sănătate și viață normală.

4. utilizarea resurselor naturale în afaceri umane, poluarea mediului; Protecția și restaurarea bogăției naturale.

Ce metode sunt deosebit de importante în educația ecologică? Ce diferă de metodele tradiționale de pedagogie preșcolară? Se pot distinge patru grupe de metode, a cărei utilizare integrată conduce la o creștere a nivelului educației ecologice a copiilor, dezvoltarea orientării ecologice a personalității lor.

1. Activități mixte ale educatorului și ale copiilor de a crea și menține condiții de viață necesare pentru ființele vii – Principala metodă de educație a mediului al copiilor. El vizează formarea de abilități și abilități practice. Urmărirea obiectelor - rezultatele cultivate - vă permite să ajustați abilitățile de pliere și să asigurați caracterul lor conștient. Zona verde a grădiniței vă permite să organizați conținut pe tot parcursul anului și plante și animale în creștere. Rezultatele bune în educația ecologică sunt

realizate atunci când această metodă este combinată cu activitățile de experiment și modelare. Îngrijirea lucrurilor, participarea practică la repararea și actualizarea lor contribuie, de asemenea, la dezvoltarea abilităților practice necesare pentru copii.

2. Observarea - metoda cunoașterii senzuale a naturii. Oferă contact direct cu natura, obiecte vii, mediul înconjurător.

3. Organizarea observațiilor pe termen lung (cicluri) - Aceasta este condiția cunoașterii aprofundate a relației dintre plante și animale cu habitat, fitness morfofuncțional. Observarea este principala metodă de formare a unei idei specifice (senzoriale) preșcolare despre natura, baza gândirii figurative.

4. Metoda de modelare Acesta ocupă un loc semnificativ în sistemul de educație ecologică. Lucrul cu calendarele de natură, percepția operelor de artă create de profesioniști (picturi de artă, lucrări muzicale și literare), subiecți ai pescuitului național, în care sunt reflectate motivele naturii – vă permit să clarificați, să consolidați și să extindeți prezentările prin contact direct cu natura.

Problemele de educație ecologică pot fi, de asemenea, incluse în programul de consultare al părinților care așteaptă copilul și în programul de lucru al articolelor de consultanță, ajută părinții să pregătească un copil pentru admiterea la grădiniță și grupuri de ședere pe termen scurt. În timpul drumețiilor comune, excursii, situația forțează părinții să fie interesați de diferite probleme de știință naturală și ecologie, mai ales că copiii pun în mod constant întrebări;

Participarea la sărbătorile de mediu și în pregătirea acestora;

Îngrijirea animalelor, plantele: atracția activă a copiilor la îngrijirea animalelor de companie și responsabilitatea de a-și asuma responsabilitatea pentru viața și sănătatea lor. Pentru grădiniță este necesar să se arate rolul animalelor, plantelor de planificare în educația copilului, recomandă părinților să dobândească, dacă este posibil, o ființă vie. O altă direcție atrage adulții în colțul naturii. Uneori părinții își dau animalele de companie pentru o vreme la grădiniță, iau locuitorii din colț pentru vara, ajută la achiziționarea de animale, să creeze condiții pentru ei;

Colectarea colecțiilor de materiale naturale, branduri, cărți poștale, calendare, icoane pentru camera ecologică, expozate pentru Muzeul Naturii. Pentru un copil, este foarte important ca tata și mama să-și susțină interesele.

Expoziții de desene comune, layout-uri, meșteșuguri de la materialul de sunet;

Fotografii (de exemplu, pe teme "familia mea de pe râu", "familia mea este în țară", "eu și natura", "animalele noastre");

Ajutor în echipamentul camerei de mediu, un colț al naturii, laboratorului, bibliotecilor;

Ațiuni de mediu (curățarea teritoriului grădiniței, parcului, caselor, plantarea copacilor).

Bibliografie

1. VERESOV, N.N. "Fundamentele unei abordări umanitare a educației ecologice a preșcolarilor senior" D / AND7, 1993.
2. KAZAHOVA, M.V. "Omul, natura, lumea" Ryazan 1993
3. Metode de educație ecologică a copiilor preșcolari. Manual pentru studii medii Ped. studii. unități. - A doua ed., Actul. - M.: Centrul de publicare "Academia", 2001.-84 p.
4. Lumea naturii și a copilului (tehnica educației ecologice a preșcolarilor): un manual de instruire pentru școlile pedagogice în specialitatea "Învățământul preșcolar" / L. A.Kameneva, N. N. Kondratieva, L. M. Maneseva, E. F. Terentieva; Ed. L. M. Manesova, P. G. Samorova, - SPB: Accident, 1998. - 319 c.: IL.-ED.2-E.